

Nový prezident bude oporou současné asociální vlády

KSČM je přesvědčena, že nově zvolený prezident republiky bude oporou současné protilidové vlády pravicové pětikoalice, jejich asociálních kroků i válečného štvání.

Proti takovéto politice jsou komunisté v jednoznačné opozici a budou proti ní i nadále co nejrozhodněji vystupovat.

A to v zájmu milionů obyvatel, kteří zůstali zcela bez voleného zastoupení v nejvyšších patrech politiky. vedení KSČM

Bez obalu s Kateřinou Konečnou

Prezidentské volby jsou za námi. V tomto ohledu si můžeme všichni trochu oddychnout. Témata, která byla během kampaně upozaděna, by však rozhodně neměla zapadnout. Problémy inflace, cen energií, poklesu reálných mezd a v důsledku toho všeho také rostoucí chudoby jsou tu stále s námi, bohužel stejně jako asociální Fialova vláda, která se jejich řešení odmítá věnovat. A zastání nebudou mít obyčejní lidé ani v novém hradním pánovi, který již během kampaně přiznal, že ekonomice vlastně nerozumí a bude tak při projednávání těchto otázek řízen svými poradci a okolím.

V prezidentské kampani se často zmiňovala otázka zbytečného strašení. Situace ve světě i u nás je ale natolik vážná, že podle mě není třeba žádné další strašení nad rámec doložitelných zpráv, aby člověku z politické a ekonomické reality dnešních dní bylo úzko. Jako obrovskou sociální nespravedlnost vnímám informaci zveřejněnou před začátkem Světového ekonomického fóra organizací Oxfam, která se zabývá řešením chudoby. Dle její zprávy se v roce 2022 poprvé za posledních 25 let současně zvýšily extrémní chudoba a extrémní bohatství. Zpráva např. uvádí, že více než 95 potravinářských a energetických firem ve světě loni více než zdvojnásobilo své zisky. Celkový objem neočekávaných zisků, kterého firmy dosáhly, činí 306 miliard dolarů, tedy astronomických 6,8 bilionu korun. Z toho 257 miliard dolarů, tedy 84 procent, firmy rozdělily mezi akcionáře, zatímco vyšší náklady byly přeneseny na spotřebitele. S podobně astronomickou bilancí kombinovaného zisku 200 miliard dolarů (4,4 bilionu korun) zakončili loňský rok podle posledních zpráv také energetičtí giganti.

Potvrzuje se tak to, s čím se snažím bojovat již od počátku posledních a současných krizí – covidové, energetické, inflační. Tedy to, že na těchto krizích chudnou nejchudší a nejbohatší naopak dále bohatnou, místo toho, aby se podíleli na jejich řešení. Úsměvné je také to, že právě k miliardářům, kterým udržování tohoto statu quo vyhovuje, se upíná pozornost s možnými řešeními na akcích typu Světového ekonomického fóra, ačkoliv je jasné, že právě jim stávající situace vyhovuje, když za krizi přece můžou zaplatit ti nejchudší. Ti, co neoplývají zdroji a nemají tak žádný vliv na konečnou cenu surovin. Změna musí přitom jednoznačně přijít odspodu. Tlakem na národní vlády. Tlakem, prostřednictvím kterého musí lidé jasně demonstrovat, že současný stav není dlouhodobě udržitelný a že už zkrátka světoví lídři nechali sociální nerovnost dospět až příliš daleko. Samotná zpráva Oxfamu přitom navrhuje řešení, po kterém já a KSČM volá již řadu let. Vyšší zdanění bohatých, bez kterého se směrem ke spravedlivější společnosti bez utrpení zkrátka nemůžeme posunout. A na tuto skutečnost nyní již upozorňují i experti napříč obory. Na paradox vyššího danění chudých ve srovnání s bohatými poukazuje např. sociolog Daniel Prokop, podle kterého daňové změny od roku 2020 pomohly pouze vysokopříjmovým osobám a bohatším regionům Česka.

Právě teritoriální nerovnost je dalším velkým problémem současnosti, kvůli kterému je situace ve zdánlivě srovnatelných zemích výrazně odlišná. Zde jsou opět na vině vlády národních států. A právě u nás proto v řadě ukazatelů dlouhodobě zaostáváme za okolními státy. Podle finančního analytika Pavla Rysky namísto očekávaného propadu cen nemovitostí v „covidových letech“ 2020 a 2021 došlo k rekordnímu meziročnímu nárůstu cen bytů o dvacet až třicet procent. Celkově v součtu za posledních 15 let tak Česko v nárůstu cen bytů předběhlo i Německo, které ještě před dvěma lety hrálo v této statistice prim. Nedostupnost bydlení je tak sice problémem, na který před volbami upozorňují v České republice snad všechny strany, místo řešení na vládní úrovni se ale bydlení pro už nejen pro mladé, ale de facto kteroukoli generaci, stává rok od roku nedostupnějším. Nepříjemným paradoxem přitom je, že zatím co ceny v Česku rekordně rostou, mzdy se zároveň rekordně propadají. Podle OSN je Česká republika čtvrtou nejhorší zemí světa (!) co do růstu reálných mezd. Petře Fialo, jak dlouho budou ještě občané ČR poslouchat povídačku o tom, že v ostatních zemích je situace stejná a vláda v boji s krizí nezmůže nic? Namísto toho se snažíte potírat veškerou kritiku jakýmsi Akčním plánem pro členení dezinformací, sami přitom odmítáte zveřejnit kdo se na něm podílel, žádní experti v něm nejsou citovaní a veřejnost zase jen balamutíte a podceňujete se zdůvodněním, že váš velkolepý plán na boj s nepříjemnými zprávami nebude schopna interpretovat. Právě absence jakéhokoliv odborného postoje přitom vzbuzuje čím dál silnější podezření, že vláda s označováním toho, co je či není dezinformace, bude nakládat zkrátka tak, jak se jí to bude hodit. Jde o další potvrzení toho, že nám zde reálně hrozí cenzura všech, kteří si vládu dovoří kritizovat za její asociálnost, její kauzy či její pasivitu. Tohle zkrátka nesmíme dopustit a Fialova vláda se v této věci za každou cenu musí zpovídat.

Nedávno jsem vás informovala o demonstracích v Izraeli, kde desítky tisíc lidí protestovali proti vládnímu návrhu na drastickou reformu justičního systému, jež by se tak stal loutkou v rukou nejpravicejší vlády, která se kdy v Izraeli dostala k moci. Nyní se situace významně zhoršila. Izraelští vojáci přepadli Dženín na palestinském Západním břehu a zabili nejméně 9 Palestinců. Izrael na tuto oblast útočí poměrně pravidelně od loňského podzimu, ale tentokrát jde o největší razii za poslední roky.

Napětí v regionu se zvýšilo, neboť mnoho mladých Palestinců se zradikalizovalo v odporu proti izraelské okupaci a vstupují do ozbrojených skupin, jakými jsou Islámský Džihád a Lví Doupe. Současně izraelská vláda, jejíž jeden člen je již dříve odsouzený člen židovské teroristické organizace, čelí protestům, které vyvolala kontroverzní návštěva Itamara Ben-Gvira nejznámější mešity Al-Aksa. Střety u této mešity v minulosti přispěly k vyvolání dvou intifád (povstání), a to v roce 1987 a 2000, po nichž zůstaly tisíce obětí. Nyní hrozí třetí. Kroky nové izraelské vlády velmi znepokojily generálního tajemníka OSN Antonia Guterrese, který zdůraznil, „že právní stát je v srdci dosažení míru“.

OSN označila loňský rok za nejsmrtelnější pro Palestince za posledních 16 let. Izraelci v roce 2022 zabili na Západním břehu nejméně 171 Palestinců a více než 9000 jich

zranili. Během útoků zemřely desítky dětí, nejvíce od doby, kdy OSN začalo monitorovat ztráty na životech.

KSČM protestuje proti omezování svobody projevu

KSČM vyjadřuje obavy z ohrožení vědeckého bádání a omezení svobody projevu. Naše vážné znepokojení směřuje především ke společenskovedním oborům, kde stát stále častěji uplatňuje různé formy zásahů a regulace, včetně represe, a dokonce kriminalizace nositelů názorů, které nejsou v souladu s oficiální politikou. Zejména výklad dějin není, podle našeho mínění, podrobován objektivnímu zkoumání běžnými vědeckými metodami, ale je stále více tendenčně podřizován politickým zájmům a potřebám vládnoucích struktur.

Za svůj komentář v internetovém pořadu je nyní stíhán PhDr. Josef Skála, CSc. Dne 1. února 2023 má být s ním a dalšími obžalovanými u Obvodního soudu pro Prahu 7 zahájeno líčení pro veřejné popírání a zpochybňování válečného zločinu, čímž mělo dojít ke spáchání přečinu popírání, zpochybňování, schvalování a ospravedlňování genocidia podle § 405 trestního zákoníku. Dr. Skála vstoupil do diskuse o zločinu tzv. Katyňského masakru, spáchanému před více než osmdesáti lety. Nepopíral ho, nezpochybňoval, neschvaloval, ani ničím neospravedlňoval. Pouze jako historik vystoupil s hypotézou, a tím přispěl do sporu o jeho interpretaci, což je podstatou metodické skepse. Je zneklidňující, že skutek formou diskusního pořadu je datován dnem 2. července 2020, ale k trestnímu stíhání bylo přistoupeno až v roce 2022. Tedy krátce poté, kdy byla zveřejněna vůle dlouholetého člena komunistické strany Dr. Skály kandidovat s její podporou na prezidenta České republiky. KSČM zdůrazňuje, že zakotvená ústavní práva a svobody jsou navíc garantovány mezinárodními závazky v oblasti lidských práv.

KSČM, která věnuje průběhu zmíněného procesu mimořádnou pozornost, vyšle k jednání své pozorovatele a odborníky. Zároveň odsuzuje nyní probíhající snahy o kriminalizaci svých dalších členů a sympatizantů z politických důvodů.

Z voleb se stal hon na Babiše

Je rozhodnuto. Miloše Zemana v prezidentském úřadu vystřídá generál ve výslužbě Petr Pavel. Co můžeme od nové hlavy státu očekávat? To je dost těžká otázka, protože to, co jsme od něho mohli slyšet, byla spíše tvrzení až apodiktická než myšlenky a v mnoha případech si myslím, že byla odněkud převzatá, odpověděl v rozhovoru pro portal24.cz politolog Zdeněk Zbořil.

Jak byste okomentoval výsledek voleb, překvapilo vás vítězství Petra Pavla?

Samozřejmě jsme museli po té masivní kampani ve prospěch generála Pavla jeho zvolení očekávat. Zejména, když všechna velká média, tištěná i audiovizuální, nestoudně protěžovala trojlístek – Andrej Babiš, Danuše Nerudová, Petr Pavel. Ostatním kandidátům se podle mého mínění záměrně věnovala minimální pozornost, ať už šlo o bývalého rektora Karlovy univerzity Tomáše Zimu, nebo nešťastného Jaroslava Baštu. Nakonec se z toho všeho stal opět jen hon na Babiše, označovaného za největší zlo jak premiérem, tak jeho protikandidáty, ale i většinou médií, často placených ze zahraničí.

Přesto ale nejvíce v této často i podprahové praxi vynikala ČT, která antibabišovské a antizemanovské glosy dokázala uvádět i v zábavných programech. Toto trvalo téměř 10let a muselo se to nějak projevit. Možná, jako v případě moravskoslezského hejtmana Ivo Vondráka a ostravského primátora Tomáše Macury, kteří jako členové hnutí ANO vystoupili na veřejnosti s prohlášením, že nebudou volit Babiše. To bylo jedno z nejpříkladnějších ostudných prohlášení v posledních letech.

Domníval jsem se, že ve volebním divadle české politiky zvítězí paní exrektorka brněnské Mendelovy univerzity Danuše Nerudová, podle slovenského modu operandi, ale něco se za kulisami změnilo a její pád se odehrál pouze v několika týdnech před volbami. Musím ale přiznat, že uznávám názory některých komentátorů, že si paní Nerudová k svému neúspěchu pomohla také sama.

Kde vidíte důvody velkého rozdílu mezi kandidáty, téměř milion hlasů?

Dovolím si alespoň stručně tvrdit, že celé tyto prezidentské volby byly mnoha občany chápány jako rozchod s minulostí, že v tom hrály roli domácí ekonomické neúspěchy (i na úpadku národního hospodářství mohou některé skupiny obyvatelstva dobře vydělávat) a odvážné tvrzení premiéra Fialy »jsme ve válce«, které se teprve v dnešních dnech stává skutečností, ale bylo podporováno vojenským chápáním politického hesla »potřebujeme klid a rozvahu«. Při dnešní zchátralosti politického vzdělání se nedá předpokládat, že by mnozí občané mohli vědět, kdo byl jeho autorem a kolikrát už v českých dějinách splnilo svou apelativní funkci.

Proti Andreji Babišovi byla vedena poměrně masivní mediální kampaň. Jak se podle vás podílela na jeho prohře? Asi se to nedá vyjádřit matematickými symboly, ale už dnes můžeme konstatovat, že dost výrazně. Roli v tom sehrála doba, jak dlouho se na Andreje Babiše útočilo ze všech stran, finanční závislost mnoha lidí z oblasti kultury na sponzorech, mezi nimi zejména Česká televize, mimo jiného i neurvalost a hrubost některých veřejně vystupujících osob označujících se za »umělce«, kteří se neštítali jakékoliv vulgarity a dokonce výhrůžek jednotlivcům. To, co je pobuřovalo u Andreje Babiše, bylo považované u jeho kritiků za přijatelné, a dokonce i vážené soudní autority dokázaly pro takové chování vymyslet omluvu a odůvodnit jeho společenskou roztomilost.

Ve druhém kole prezidentských voleb byla rekordní účast voličů. Jak to hodnotíte, očekával jste, že k urnám přijde takové množství lidí?

Předpokládal jsem, že volební účast bude nižší, s ohledem na mínění mnohých, že jde o předem rozhodnuté volby, což se neukázalo být dobrým odhadem. Je ale třeba přiznat vítězům voleb schopnost mobilizovat své často nainvokované divovatele, kteří se budou se zpožděním dovidat, kdo je kdo a koho si vybrali za své reprezentanty. To není nic proti nikomu, zažívaly to celé generace fanatických marxistů-leninců a stalinistů, ze kterých se stali nadšení obdivovatele socialismu s lidskou tváří, a nakonec i oběti »sametové revoluce«. Podobně tak tomu u nás vždy bylo, je, i bude.

Svoji možnost rozhodnout o příští hlavě státu nevyužilo více než dva miliony voličů. Co bylo podle vás důvodem toho, že nešli k volbám?

To také není nic mimořádného. 60 až 70 % se považuje za úspěch v parlamentních volbách, v senátních to je od 25 až 15 %. Tentokrát, podle mého názoru sehrála velkou roli, slovy filosofa a sociologa Václava Bělohorského, »tekutá nenávisť«, která je chorobou nejméně dvou dnešních generací občanů a často je jejím důvodem emotivní, nerozumné dělení na dobro a zlo za každou cenu. Koho by zajímala tragédie manicheismu, když my jsme ti nejchytřejší a o Brouku Pytlíkovi, který všechno uměl a znal, všude byl a všechno viděl, se dávno neučí ani v mateřských školkách.

Co se dá očekávat od Petra Pavla jako prezidenta?

To je dost těžká otázka, protože to, co jsme od něho mohli slyšet, byla spíše tvrzení až apodiktická než myšlenky a v mnoha případech si myslím, že byla odněkud převzatá.

Myslíte si, že se mu podaří spojit společnost, jak avizuje?

Samozřejmě bychom mu to měli přát. Ale je to sisufská práce a úkol olbřímí. Problém těchto a podobných voleb je politickou filosofií nepoučených v tom, že společnost dělí na dvě části, o kterých si jedni myslí, že ta jejich je tu za účelem dobra, ta druhá je ztělesněním zla. Myslím si, že ani není třeba příliš se zabývat povahou studií pana prezidenta a jeho paní, ono se dá politickému myšlení a uvažování naučit i na »novém čtení Marxe«. Úlohu »spojovat« bych uložil spíše většině občanů ČR než panu prezidentovi. Ona to není jen otázka chtění a vůle, ale také moudrosti a nedeforovaných emocí v době dehumanizace světů, ve které musíme žít. **Jana Dubničková**

K. H. Frank. Jen inspirace...

To jeho letošní výročí narození 24.1. 1898 je vlastně jen inspirací, i když se ocitlo mezi jinými v seznamu ČTK. Ani tisková agentura nám tím, že je tomu dnes právě 125 let, co se narodil Karl Hermann Frank, nesdělovala, že bychom měli toto datum v této souvislosti slavit. Ne, to jí ani náhodou nepodsouvám. Sděbila nám jen, že tento pán by dnes, pokud by se dožil, slavil stopěťadvacátiny. Tečka. A na nás je, abychom tento fakt vzali na vědomí a třeba se nad ním zamysleli. A to jsem také udělal, zvláště proto, že Evropou opět obchází strašidlo, dnes však nikoli »komunismu«, ale hrděho moru, které však pomalu přestává být pouhým strašidlem, ale skutečností. K. H. Frank býval zpočátku obyčejný nepříliš úspěšný knihupec z Karlovarska. Měl »silné lokty«, vypracoval se v době nástupu henleinovských turnerů až v zástupce samotného turnerského vůdce Konrada Henleina, jenž pro změnu byl z kraje sousedícího s nádherným Českým rájem. Ale oba se brzy ocitli v hledáčku Adolfa Hitlera a stali se vůdci »páté kolony«, jež nakonec napomohla ke zničení Československa. Se svými ordnery narušoval česká shromáždění a vyvolával nacionální střety. V té době byl dokonce poslancem československého Národního shromáždění – parlamentu – a svou činnost porušoval přísahou československého poslance. Po Mnichovu se stal říšskoněmeckým občanem a nakonec i státním ministrem v Protektorátu Böhmen und Mähren a gruppenführerem se všemi náležitostmi včetně velení gestapu a SS. V květnu 1945 utekl před Rudou armádou k západním spojencům, ale vrátili nám ho do Prahy, abychom ho mohli odsoudit k trestu smrti provazem. Měli jsme pro to mnoho důvodů a zrada přísahy hrála tu nejpodřadnější roli. Za jeho činností zůstalo tolik mrtvých, že ani šibenice nemohla odčinit jeho skutky. Trochu jsem se rozepsal, víc než jsem chtěl, ale mladá generace, která ví mnohé o amerických filmech a počítačových hrách, kde se to, má-li hráč dobrý postřeh a rychlost reakce, hemží zastřelenými, už málo zná o tom, co se skutečně dělo u nás a ve střední Evropě, poté vlastně v Evropě celé, v době Frankova působení v československém parlamentu, v henleinovském fašistickém hnutí a v pražském Černínském paláci, odkud řídil osudy našich dědů a pradědů. Dost však jeho životopisu. Zastavme se u oné inspirace. Je víc než tři čtvrtě století po válce a porážce fašismu a v jedné části Evropy si potomci fašistů připomínají novými pochody s pochodněmi a pod prapory svých předků jejich odkaz. Jinde se dokonce bojuje pod prapory a znaky fašistických sotní a esesgrenadírů s potomky těch, co přišli až do Berlína. Svět je převrácený, protože těm sotním se posílají zbraně odevšad z Evropy. Z některých zemí se skřipěním zubů, z některých velmi aktivně. Už vůbec nejde o humanitární pomoc, ale o »humanitární« pokračování války »do posledního Ukrajince«, a to nikoli v zájmu zmíněné Ukrajiny. Ta válka může skončit jen za jednacím stolem, ale ne tak farizejsky, jako tomu bylo v Minsku při podpisu tzv. Minských dohod. Ta válka, která není vůbec v zájmu ani Ukrajinců, ani Rusů. Ta válka, která nikdy neměla začít, ale začala. Válka, která znovu dala zbraně do rukou fašistům, tedy postfašistům vysoce zvedajícím prapory nacionalismu, a při tom tvrdícím, že je to v zájmu demokracie a svobody. Přitom vůbec nejde o dvě poslední slova, ale o to, kdo se kde stane hegemonem. Nejsou to ovšem ani Ukrajinci, ani Rusové. Jak se to všechno týká nás? Nemáme tu zatím žádné sotně, jen skoro tisícovku ukrajinských vojáků, které cvičíme, ani prapory s všelijak prolámanými kříži. Máme tu ovšem stoupence jediné pravdy a část z nich, aniž je za to třetáná, nebo alespoň držena povzdálí, odpůrcům jejich chápání nejen vyhrožuje, denuncuje je, uráží, vyvolává strach, ale už se přitom snaží rozbít jejich shromáždění a to za účasti televizních kamer. Nemohu se nezeptat, kdy bude překročena hranice »zatím jen«? Už se dnes prostřednictvím většinových vládnoucích pravicových struktur připravuje na to, aby omezila jejich svobodu, jejich práva, aby všichni mysleli jen tak, jak myslí výkonná moc a její podporovatelé, protože jiný názor na svět by mohl v lidech probudit jiné touhy, než jsou jim poplatnými médii a oficiálními orgány předkládány. Ať chceme nebo nechceme, bojůvkami rozbíjejícími či narušujícími shromáždění odpůrců, šířením nenávisti k jiným názorům prostřednictvím fašizujících propagandy, vyhrožování a vyvoláváním strachu, začínal ve třicátých letech fašismus, aby se krok za krokem dostal k likvidaci svobody slova, občanských svobod a dokonce k vězeňskému celám. A výročí K. H. Franka? Jinak než takto není důvod si ho připomínat. **iportal J. Kojzar**

Vláda škůdců by měla skončit

Léky, knihy, hromadná doprava, stravovací a ubytovací služby, ale i řadu dalších komodit čeká zdražení. Vláda Petra Fialy (ODS) jedná o úpravách daně z přidané hodnoty, přičemž chce její sníženou 10procentní sazbu zrušit. Ve Sněmovně to dnes kritizovali zástupci opozičních hnutí ANO a SPD a navrhovali zařadit na pořad schůze nové body, v nichž by o záměru vlády diskutovali. »ODS chce zjednodušit daně tím, že je zvýší. Jsem si jistá, že o takové zjednodušení vám nikdo nestojí,« prohlásila předsedkyně poslaneckého klubu ANO Alena Schillerová. Připomněla, že zrušení 10% DPH bude mít dopad na ceny léků a očkovacích látek, vodného a stočného, tepla z centrálních tepláren, kojenecké a dětské výživy, hromadné dopravy, knih, novin, časopisů, e-knih, vstupného na kulturní a sportovní akce, do ZOO, na stravovací služby a podávání nápojů včetně točeného piva, ubytovací služby, domácí péči, kadeřnické služby, opravy obuvi, textilních výrobků a další. To vše, pokud vláda skutečně svůj záměr, podrazí. Schillerová připomněla, že například snížení DPH na léky přineslo pojišťovněm a

pacientům úsporu tři miliardy ročně. »Tyto peníze budou chybět. Navýší se úhrada z veřejného zdravotního pojištění, nebo to zaplatí občané?« zeptala se Schillerová. Argumentace ministra financí Stanjury (ODS), že existují ochranné limity, podle ní »kulhá na obě nohy«. »Je to argumentace člověka, který je odtržen od reality. Ochranné limity se vztahují jen na léky na předpis,« dodala. Drtivá většina pojištěnců na tyto limity nedosáhne. U VZP, která má 6mil. pojištěnců, na limity dosáhne zhruba 250 tisíc lidí, tedy každý 24. pojištěnec. »Takže průměrně se z 25 pojištěnců léky na předpis nezdraží jednomu člověku,« konstatovala. Proti zrušení snížené sazby DPH protestují jednotlivé profesní organizace. Například Asociace hotelů a restaurací připomněla, že vláda slíbila, že nebude zvyšovat daně. Změna DPH bude i v tomto sektoru znamenat zdražení cen a pro podnikatele v cestovním ruchu to bude znamenat další snížení jejich konkurenceschopnosti, varuje asociace.

»Zvyšovat DPH na základní životní potřeby může jen blázen nebo asociál,« prohlásil předseda hnutí SPD Tomio Okamura. Fialovu vládu označil za vládu škůdců. »Je nejvyšší čas, abyste to zabalili a přestali škodit,« vyzval kabinet Okamura. Hnutí požadovalo, aby Sněmovna přednostně jednala o plánech vlády zvyšovat DPH a aby kabinet vysvětlil, co chce dělat s vysokou cenou potravin. S uvažovanými změnami DPH nesouhlasí ani bývalá předsedkyně rozpočtového výboru Miloslava Vostrá (KSČM). »Je potřeba si uvědomit, že v současné době řešíme energetickou krizi, že inflace dosahuje 15,8 %, a to už samo o sobě ty služby zdražuje, protože drobní podnikatelé musí promítnout zvýšené náklady do cen už v tuto chvíli,« uvedla pro iportal24.cz. Obává se, že pokud se jim za této situace zvýší ještě DPH, tak řada drobných podnikatelů bude nucena skončit podnikání. Se záměrem vlády nesouhlasí ani bývalý premiér Jiří Paroubek. Zvýšení DPH podle něj poškodí nízkopříjmové a středně příjmové vrstvy obyvatel. »Je to neuvěřitelná snaha vlády zbídačovat vlastní obyvatelstvo,« řekl pro iportal24.cz. Vládě by doporučil, aby místo zavádění něčeho, co ještě více »oškube« lidi, vedla debatu o progresivním zdanění především velkých firem, ale také jednotlivců s abnormálními příjmy vysoce překračujícími průměrnou mzdu. Vláda hledá cesty, jak srazit schodek státního rozpočtu o 70 miliard. Jednou z cest je reforma DPH. Místo dvou snížených sazeb 10 a 15 % by měla být jen jedna. Jaká bude výše, zatím není jasné. **iportal**

Bulharský prezident vyzval k zastavení dodávek zbraní Kyjevu, hrozí globální konflikt

Probíhající vojenská pomoc Ukrajině může vyvolat globální konflikt, uvedl v rozhovoru pro rozhlasovou stanici Darik Radio bulharský prezident Rumen Radev a vyzval k zastavení dodávek zbraní Kyjevu. »Nejvyšší hodnotou je mír a lidský život. Dodávat zbraně Kyjevu znamená, že hasíme oheň benzínem, znamená připustit, že bude mnohem více obětí,« řekl Radev, kterého citovala jeho tisková služba. Bulharský prezident upozornil, že vojenská pomoc Kyjevu znamená »souhlas s postojem«, že konflikt »musí být veden dál, dokud nebude jedna ze stran zcela poražena«, což zemi nevyhnutelně a postupně vtahuje »do globálního konfliktu a možnosti jaderného sebezničení«. Radev zdůraznil, že jeho země »by neměla posílat zbraně, aby tento konflikt rozdmýchala.« »Mojí povinností jako prezidenta je přemýšlet a být solidární s většinou Bulharů,« řekl. »Nyní nám chybí zbraně, ale pokud nám jednoho dne budou chybět lidé, co bychom pak měli dělat?« dodal. Radev poznamenal, že vojenský konflikt je stále násilnější, rozšiřuje svůj dosah a vede k vyčerpání a globální ekonomické katastrofě, kterou již zažívají Evropané. **(TASS) iportal**

Brazílie považuje za nutné podpořit obě strany konfliktu na Ukrajině

Klíčovou podmínkou pro podporu účinného mírového dialogu je odmítnutí podpory pouze jedné strany konfliktu na Ukrajině, uvedl brazilský ministr zahraničí Mauro Vieira v nedělním rozhovoru pro noviny Folha de Sao Paulo.

Podle brazilského vrcholného diplomata zaujal prezident Luiz Inacio Lula da Silva od samého počátku naprosto jednoznačný postoj, když odsoudil jednání Ruska. »Vždy říkal, že nyní je třeba podpořit obě strany, aby byla zajištěna efektivita mírových rozhovorů,« citoval ho list.

Postoj současného brazilského lídra k ukrajinské krizi je ozvěnou postoje jeho předchůdce Jaira Bolsonara, který byl proti politice diplomatické a ekonomické izolace Ruska uprostřed probíhajícího konfliktu.

Lula da Silva v loňském rozhovoru pro The Time připsal odpovědnost za současnou situaci na Ukrajině Spojeným státům a Evropské unii a jejich politice rozšiřování NATO na východ a uvedl, že ukrajinský prezident Vladimir Zelenskyj měl původně zájem na vytvoření konfliktní situace ve své zemi. **(TASS) iportal**

PÍŠETE NÁM Občanské FORUM

Lidští predátoři útočí

Nevím, vlastně vím, čím to je, že když se dívám na filmy o zvířatech, neubráním se podobenství s lidským druhem. Když vidím, jak smečka hyen útočí na svojí kořist, jak se jí zakusuje do boku, do krku, jak se na ní věší a nepouští svou kořist, tak vidím obraz naší lidské společnosti. Vidím to samé chování u našich, ne zrovna moudrých, otitulovaných politiků, neprofesionálních novinářů, podprůměrných umělců, jak štvou a útočí dlouhé roky na svoji oběť, aby ji udolali a ona stále vzdoruje.

To současné chování lidské společnosti nemálo souzní s tím obrazem zvířecím, ba v mnohém je horší, neboť my jsme přece tím nejinteligentnějším druhem savců. V jednom přírodopisném filmu byl natočen útok lva nebo lvice, na buvola. Lev se zakousl buvolovi do boku, visel na něm, pováhl ho na zem a ten buvol se stále nevzdával, stále marně bojoval o svůj život. Opoďal se páslo stádo jiných buvolů. Po chvíli se k boji přidali i oni. Svými rohy nabírali lva a házeli s ním do výšky jako s plyšovou hračkou. Lev, který nad svou kořistí, nad buvolem, téměř vítězil, náhle svůj boj o kořist prohrál, vzdal. Byl rád, že se odplížil do bezpečí.

Proč o tom píšete? Dnes zažíváme stejný boj v našem lidském pokolení. Králové naší vlády, stejně jako králové pouště, lvi, jsou přesvědčeni, že musí vždy svojí zákeřnou silou zvítězit nad svojí slabší kořistí. Věří ve svou sílu. S jedním však ve svých zákeřných, mocenských úkonech nepočítají, a to je, že mohou také prohrát. Že i slabé druhy se mohou sjednotit a vybojovat si právo na svou poklidné životy. Právo nebýt jejich obětmi, těch silných a zákeřných "predátorů". Mnohdy svůj boj prohrají, avšak stává se, že svůj život nakonec i uhájí.

Ve zvířecí říši predátoři loví svou kořist jen proto, aby nezemřeli hladem. TO v lidské říši p ř e s y c e n í " predátoři " loví proto, aby měli stále více a více zisků a stále větší a větší moc, co největší mo, nad ostatními slabými druhy a tím mnohé připravují o život, aniž by na ně přímo fyzicky útočili. Opravdu tomu tak musí být, u těch nejinteligentnějších tvorů na Zemi?!

Eva Smutná

ZPRAVODAJ OV KSČM Kladno: Adresa redakce: Milady Horákové 497

Kladno 2, tel.: 312 687 909, 725 646 013, 602 138 077

E-mail: ov.kladno@kscm.cz, WEB://http://kladno.kscm.cz **MIČ 47 437**